

Tisztelt Vendégek, Tisztelt Kongresszus, Kedves Kolleganők!

Szeretettel köszöntök minden kedves résztvevőt a Bölcsődei Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének XIV. Kongresszusán. Nagy öröm számomra, hogy ismét együtt lehetünk!

Minden szakszervezet életében mérföldkőnek számít egy kongresszus. Jelenti a visszatekintést, a feladatok és célkitűzések számbavételét és a jövőre vonatkozó teendők megfogalmazását. A mai nap is ennek a tematikának fog megfelelni.

Előtte, ha megengeditek, szeretnék nagyon röviden bemutatkozni, hiszen a jelenlévő fiatal küldöttek nagy része nem is ismer, csak azt tudja, hogy a BDDSZ tiszteletbeli elnöke vagyok.

85 évvel ezelőtt születtem. Érettségi után csecsemőgondozó és gyermekápolónő lettem és egy XIII. kerületi bölcsődében kezdtem a pályám. 32 évig dolgoztam gondozónőként, majd bölcsődevezetőként, végül kerületi egyesített bölcsődevezetőként. Közben elvégeztem a felsőfokú óvónőképzőt, a bölcsődevezetői másodfokú szakosítót, és amint lehetett, az Egészségügyi Főiskola Intézetvezetői Szakán szereztem diplomát. Részt vettem folyamatosan a BOMI és a Koncz Főorvos Úr által szervezett országos szakmai rendezvényeken.

Talán ennek is köszönhetem, hogy amikor Koncz Főorvos javaslatot tett egy önálló, szakma specifikus szakszervezet megalapítására, javasolt a főtitkári posztra.

1989 november 4-én az alakuló kongresszus egyhangúan megválasztott.

Megalkottuk a szakszervezet alapszabályát, és meghatároztuk programját. Fő célkitűzésünk a szakmai, gazdasági és személyre szóló érdekvédelem volt. Alapvetőnek tartottuk a bölcsődei épületekre vonatkozó műszaki normák biztosítását, a szakember képzés reformját, a felsőfokú képzés lehetőségének megteremtését, a bölcsődék társadalmi súlyának megfelelő megítélését és a dolgozók erkölcsi és anyagi megbecsülését.

Most, 36 év után visszatekintve, elmondhatjuk, hogy a BDDSZ ennek megfelelően végezte tevékenységét.

Az én feladatomban a születésétől a nagykorúságáig való vezetése volt. A 18 év sok sikert és kudarcot is tartalmazott. Az első években a bölcsőde bezárások megakadályozása és a központi finanszírozásért vívott harc volt az elsődleges feladatunk. Csak 1997 óta van a bölcsődéknek is központi költségvetési normatívája! Nem árt felidézni, hogy erre az időszakra esett sok olyan szakmai siker, amely a fiatalabb kolleganők számára ma már természetes. 1992-ben került először törvénybe, hogy a gondozónői munkakör érettségihez kötött, hogy a gondozónők nevelői tevékenységet végeznek, ezáltal jár nekik a nevelői pótszabadság. Elismertetésre került felsőfokú szakképesítésként a szakgondozónő képzés. Fokozatosan bevezetésre került a 7 órás rövidített munkaidő, a gyógypedagógiai pótlék, a szakmai szorzó, a műszakpótlék, majd a főiskolát végzetteknek az F-be sorolás lehetősége.

Mindezen eredményeket a BDDSZ lehetőségeinek és nyomásgyakorlási eszközeinek alkalmazásával, közös összefogással értük el. Eljutottunk az egészségügytől a szociális, majd a gyermekvédelmi ellátásig, egy abszolút bölcsődeellenes szemlélettől a szükséges rosszon át a foglalkoztatáspolitikai szempontból támogatandó napközbeni ellátási intézményig. És mi a jövő? Valamilyik nap a múlt héten hallottam a rádióban egy oktatáspolitikus nyilatkozótól, hogy a bölcsődék még a szociális ellátáshoz tartoznak. Lehet, hogy tud valamit???

A nagykorúvá vált BDDSZ-t nyugodt szívvel adtam át utódomnak, Viktóriának. Ő egy modern, XXI.századi, nemzetközileg is elismert szakszervezetté fejlesztette. Szolgáltatásai bővültek, van honlapja, elektronikusan történik az információ áramlás. A múlt vívmányait megőrizte, továbbfejlesztette, kibővítette. Hihetetlen energiával, felkészültséggel, média szerepléssel növelte a bölcsődei szakma és a szakszervezet presztízsét.

De nincs könnyű dolga! Nekem 17 miniszterrel kellett együttműködnöm, neki ma nincs minisztere!(illetve van egy belügyminisztere) Az országos érdekegyeztetés rendszere gyakorlatilag megszűnt, a szakszervezeti jogokat megnyirbálták, ezáltal lehetőségeit csökkentették. A taglétszám a magas szintű szervezőmunka ellenére folyamatosan csökken, veszélyben a reprezentativitás.

Elnök asszony ma, a kongresszuson beszámol az elmúlt 4 évben végzett munkáról és megfogalmazza a jövő feladatait. A bölcsődei dolgozók és a bölcsődék jövője előtt számos kihívás áll. Az alacsony gyermeklétszám, az új technológiák hatása a gondozási-nevelési munkára, valamint az egyre inkább változó családi és munkahelyi igények mind olyan tényezők, amelyekre közösen kell választ adni. A szakszervezet szerepe a jövőben is elengedhetetlen abban, hogy a bölcsődék és a benne dolgozók munkája méltóbbá és elismertebbé váljon.

Szeretnék ehhez aktív, építő, jó munkát és sok sikert kívánni, a BDDSZ XIV Kongresszusát megnyitom.

Ráckeve, 2025. 06.11.